

det vil være meget heldigt, og det vil ikke lægge nogen Sten af væsentlig Betydning i Vejen for Lovforslaget. De Herrer, som ere saa hidstige paa at faa denne Lov, ville ikke kunne se nogen uoverstigelig Hindring deri, at vi fik en saadan Bestemmelse ind i Loven. Nu hører jeg, at den højtærede Minister sagde, da han havde Ordet, at han ikke kunde slutte sig til dette Endringsforslag, fordi han var bange for, saa vidt jeg forstod ham, at det stred mod Grundlovens § 32. Det er dog mærkværdigt, hvor om den ærede Minister i dette Tilfælde er over Grundlovens § 32, ellers synes jeg ikke, at den højtærede Minister er saa om over Grundloven. Det er jo med klare, rene og tydelige Ord atter og atter blevet gentaget under disse Debatter, at Rigsdagsmændenes Antal skal være 1 til 16,000 Indbyggere, men den ærede Minister kan dog tiltræde et Forslag som det, der her er fremsat af Flertallet, hvor man gaar mange Tusinder ud derover, inden man kommer til det Forhold, som skal lægges til Grund. Det forekommer mig derfor, at kan den ærede Minister, uden at hans Grundlovsjamvittighed rører sig det mindste, være med til det, kan jeg kun forbavses over den — hvis jeg maa bruge et fremmed Ord — „Sensibelhed“, som den højtærede Minister viser, naar han taler om denne Endring, og mener, at det skulde være en Forbrydelse mod Grundloven, hvis vi under Sagtagelse af alle betryggende Regler kunde faa noget saadant sat igennem som det, her er foreslaaet.

Den anden Del af det ærede Medlems Forslag gaar ud paa, at Valgdagen skal være en Helligdag for Vælgerne. Det er jo et Spørgsmaal, som vi have haft fremme mange Gange her i Tinget. Vi have aldrig kunnet naa til, at Højre vilde være med til at skaffe Smaaafsk. Arbejderne, den Hjælp til at hævede deres Rettigheder, der ligger i at faa et saadant Forslag vedtaget. Jeg vil for mit Vedkommende saa meget mere være med til at stemme for en saadan Endring, som jeg navnlig med Hensyn til Landstingsvalgene for Landets Vedkommende har haft de soleklarest Beviser paa, hvor uheldigt netop dette Forhold nu er. Det er en bekendt Sag, at vi altid have Landstingsvalg her i Landet om Efteraaret. For den Halvdel af Landstingsvalgkredse, der i Nar skulde vælges, var Valget sat til den 19de September; men for disse Landstingsvalg have vi jo et Par Valgmandsvalg. Først et for de almindelige Vælgere baade i By og paa Land, og dernæst et Valgmandsvalg for de høstbeskattede i Byerne. Nu har Forholdet, saa længe jeg kan huske, været

det — og ikke mindst i Nar — at Valgdagen er bleven rykket frem, og det er særlig stet i Nar. Forrige Gang, vi valgte til Landstinget, benyttede man dog den sidste September dertil. Men naar man, som i Nar, har rykket Valgdagen frem til den 19de September, saa maa naturligvis ogsaa Valgmandsvalgene være tidligere. Det har da været saaledes i al den Tid, jeg kan huske, at man ikke har været færdig med Høsten, inden man er kommen til disse Valgmandsvalg. Det have vi i alt Fald ikke været i Østjylland, navnlig paa de store Gaarde. Det har saa haft til Følge, at Herremændene, som have været bange for, at deres Arbejdere skulde gaa hen og stemme paa Venstre-Valgmænd, have holdt deres Arbejdere i Selen og undskyldt sig med Høsten: De skulde blive ved deres Arbejde og kunde ikke en Gang faa Lov til at gaa i den sidste Fjerdedel af Dagen. Nu have mange Steder Sogneraadene ogsaa lavet det saaledes, at de have sat dette Valg til Kl. 8—9 om Formiddagen. Det vil i en stor Kommune sige, at de Arbejdere, som skulle gaa hen og stemme, ville spille en hel Dag derpaa. Det var derfor ganske naturligt, hvis vi fik en Bestemmelse ind, hvorved Valgdagen blev en almindelig Fredag. Den højtærede Minister kunde ikke gaa ind derpaa og anbeforte derfor mange Grunde. Jeg vil nu spørge den højtærede Minister, om han vil kunne være med til, at man bar sig ad saaledes, som de blandt andet gøre i Franrig, nemlig at holde Valget paa en Søndag. Vil den højtærede Minister da have lige saa mange Indvendinger, og vilde det virkelig volde saa megen Vanskelighed at faa en saadan Bestemmelse vedtaget? Vil den ærede Minister være med til, hvis der kommer Forslag derom, at alle politiske Valg skulle foretages om Søndagen? Vi naa derved det samme praktiske Resultat, og da det jo for os gælder om at naa det mest praktiske, vil jeg bede den ærede Minister meddele os, om han er villig til det, for saa kunde vi jo nemt blive enige, da vi saa fik Realiteten af Sagen. At det er nødvendigt ikke blot for Folketingsvalgene men ogsaa for Valgmandsvalgene til Landstinget, det har jeg som sagt erfaret, saa længe jeg kan huske, da vi i Jylland meget sjældent eller aldrig have været færdige med Høsten, naar Valgmandsvalgene skulle finde Sted.

Nu skal jeg kun gøre en eneste Bemærkning til den ærede Minister eller ikke særlig til den ærede Minister, men nærmest til hans Benner og Kampfæller i denne Sag. Det er givet — det har vi jo kunnet mærke saa tydeligt og klart som noget — at det ærede